

Životopis – JAN DZIAN

Pamětník se jmenuje Jan Dzian a narodil se dne 10. 6. 1952 v Roudnici nad Labem. V dětství prožíval na vesnici u Děčína na severu Čech. Vyrůstal společně se svou sestrou a prarodiči, kde prožíval bezstarostné dětství. Rád vzpomíná na výlety do nejbližšího kina ve Vilsnici, kam společně se svými kamarády chodili na filmy. Jeho rodina vlastnila velké hospodářství, o které se s celou rodinou starali a dokázali si tak zajistit základní potraviny. Měli spoustu zemědělských zvířat a velkou zahradu, kde pěstovali ovoce a zeleninu. Na základní školu docházel do Vilsnice, kam už od první třídy chodil pěšky a od páté třídy dojížděl autobusem ze Staré Bohyně. Na druhý stupeň přešel na základní školu do Děčína.

Po ukončení základního vzdělání byli pozváni jeho babičkou z otcovy strany do Prahy do Libně, kam se o prázdninách přestěhovali. Kvůli změně bydliště nenastoupil na střední školu v severních Čechách, kde měl studovat automechaniku, ale začal studovat v Praze v roce 1967 učňovský obor zedník-obkladač. 21. srpna 1968, když mu bylo 16 let, ho vzbudila brzy ráno jeho matka se zprávou o okupaci vojsky Varšavské smlouvy. Od té doby zanevřel na Rusy, i přes to, že mu předtím nikdy nevadili.

Později měl praxe v Jinonicích, kam musel docházet pěšky, protože doprava byla pozastavena. Na každém rohu potkávali tanky, ruská vojska a zakopaná děla. Cestou z práce domů se s kamarády účastnil protestu na Smíchově. Pokřikovali zde na ruská vojska, ale po blízkém výstřelu se dali na útěk. Později došli k rozhlasu, který už byl zničený a dohořívaly zde pouze zbytky trosky po útoku. I přes to od rána poslouchal informace o všem, co se událo.

Pan Dzian byl také velkým milovníkem rockové hudby, se jeho kamarády dokonce založil kapelu, ve které hrál na elektrickou baskytaru. Avšak vydrželo jim to asi jen 2 roky, kvůli nevýhodě v režimu. V té době, aby mohli někde vystupovat, museli být v tzv. SSM, kde museli platit poplatky. I přesto se jim povedlo zahrát na Vlachovce.

Čas letěl a najednou bylo 17. listopadu 1989, pan Dzian se účastnil demonstrací, cinkal klíči, zpíval Kryla a poslouchal Havla. Prostě si to užíval. Tak režim padl a pan Dzian rychle zareagoval a vyrazil do Německa za prací. Byl spokojen, měl konečně pořádnou práci, kde si pořádně vydělal peníze a mohl si koupit auto. A od roku 2000 začal podnikat ve svém řemesle.

V dnešní době žije se svou ženou, a starší dcerou v rodinném domečku v Pacově u Říčan.